

Előfizetési díj: Postán vagy Pécsen házhoz küldve: egész évre 5 frt, félre 2 frt 50 kr. egyévi 1 frt 25 kr. Egyes szám 10 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvker. (Széchenyi téren.)

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára: Egy öt hasábos petit sor egyeztet megjelölésért 6 kr., 3-szori 5 kr., 10-szeres 4 kr. üzemelt. — Minden hirdetés után 30 kr. költségű üzemelt. A nyitóról 1 petit sor 10 kr. A hirdetési díj előre üzemelt.

SZERKESZTŐI IRODA: Ó-pósta-utca 16-ik szám. Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városház épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden póstahivatalnál.

KIADÓ HIVATAL: János-utca 8-ik szám.

A kormány szabadelvűsége.

Közeleg az országgyűlés megnyitására ideje, időszerűnek tartjuk megemlékezni pár vonással a kormány szándokairól, melyeket a jövő országgyűlési cikluson keresztül akar vinni s melyek az oly sokszor hangzott szabd elvűségének híu képét mutatják.

Kibujt a szeg a zsákból! Tisza Kálmán nagyváradi programbeszédében kijelenté, miszerint a kormány első teendői közé tartozik: a főrendiház reformálása, a mandatum meghosszabbítása s a sajtó megrendszabályozása.

A miniszterelnök nagyváradi beszéde, mely országzszerre nagy megdöbbenést keltett és még sokáig fogja izgatni a közvéleményt, újabb alkotmányos életünk lehető legsötétebb nyilatkozata. Bátran elmondhatjuk, hogy magyar ember soha sem támadt a közszabadság ellen oly leplezetlenül, oly alaptalanul, mint Tisza Kálmán, a „szabd elvű” miniszterelnök, midőn tudtára adta az országának, hogy guzba köti a szabd elvűt s oly reformot akar behozni alkotmányos életünkbe, mely a polgárok politikai jogainak gyakorlatát szük korlátok közé zárja.

Ez hát a szabd elvűség?! Igen is helyeseljük, hogy a főrendiház reformáltassék, de korántsem azon az alapon, melyen a kormány a reformálást keresztül akarja vinni; hanem a kinevezés helyett lépjen életbe a szabd elvűsítés. Ezt kívánja az igazi szabd elvűség.

S miért akarja a kormány a mandatumot meghosszabbítani?... mert éri, hogy mindinkább ingadozóvá, stüpedékessé válik alatta a talaj s minden egyes választás alkalmával lehetőleg hosszabb időre kívánja biztosítani magát; de meg más részről hosszabb mandattal több korumpálást vihet véghez.

A mi pedig a sajtó megrendszabályozását illeti, erre nézve csak a mondók vagyunk, hogy egy jó kormány soha sem fél a sajtó szabd elvűsítésétől, következésképp merő zsarnokság: a szabd elvű korlátozása.

Még alig lélekzöttünk fel az önkényuralom lidércnyomásától, már is

a reakció rideg szele riaszt fel — és fenyegeti enyészettel a közéletünket némileg átlengő szabd elvűsítéssel.

Miért akarják a szabd elvűsítést békóba verni? Miért akarják megszorítani politikai jogainkat? Miért?... Miért?... Mert a Tisza-kormány úgy látja, hogy veszedelmes reá nézve a — szabd elvű! De nem oda Buda!

Az ország nyugalma, jóléte forog kockán s midőn a kormány, mely álprófétáskodva azt igyekszik magáról elhitetni, hogy szabd elvűt s mégis a szabd elvű gondolkodás, szabd elvű akarat ellen vét, ez által csömörületbe ejti a nemzetet, s alkotmányos jogainak megnyirbálása által a legegésőbb gyűlöletet kelti maga ellen.

Tisza Kálmán veszedelmes lég-hajón evez, mely nem kormányozható s melyet az osztrák légáram taszigál ide-oda.

Most már csak az a kérdés: összefér-e majd az országgyűlési többség lelkiismeretével megszavazni a kormány kilátásba helyezett javaslatait?

Ha igen, úgy ök nyitják meg hazánkban az abszolútizmus legújabb korszakát.

Ments meg Isten a kormányt ily értelmű szabd elvűségétől!

Tisza Kálmán tervei. Jól értesült forrásból érkezik a hír, hogy Tisza Kálmán miniszterelnök, mint azt nagyváradi beszédében jelezte, a képviselőháztól felhatalmazást fog kérni arra, hogy hírlapok, röpiratok, de sőt képviselőházi beszédek közlése ellen is rendőri kivételes rendszabályokat alkalmazhasson, hogy az inkriminált iratok szerzői, az esküdtzsek helyett jogképzett bírák elé utasíttassanak.

Katonalovak összeírása. Az idei és tavalyi összeírás közötti különbség igen lényegtelen lévén, a honvédelmi miniszter, a közös hadügyminiszterrel egyetértőleg elhatározta, hogy a mult évre megállapított lovatási tervet az a jövő 1885. évre is érvényben maradjon. Ezen elhatározásról az ország összes törvényhatósági rendelei uton értesítettek. A mult évben megállapított kules szerint alkalmasokat osztályozott háttas lovakra 83 százalék, a háttas lovakra 57 százalék, a mállás állatokra 59 százalék vettetett ki Magyarországon.

Külföldi szemle.

A hét elején Skierniewiez volt a világerdeklődésének központja, a három uralkodó itt találkozott egymással. Ferenc József király és Vilmos császár, kíséreteikkel egyetemben hétfőn délután érkeztek Skierniewiezbe, hol már az oroszok ezára várakozott reájuk. A találkozás célja volt — Giers orosz külügyminiszter szerint — első sorban annak konstatalása, hogy a három uralkodó közt semmiféle személyes egyenetlenség nem forog fönn. A tanácskozás fő tárgyát az képezte, hogy módokat találjanak a monarchikus elv megvédésére, az azt mindinkább megtámadó köztársasági eszmék ellenében. Magától értetődik, hogy ez aztán Európa minden politikai gyűlékezeten megbeszélés tárgyát fogja képezni.

Parizsban, mint onnan távirják, a kínai követ azon fáradozik, hogy a békebírószag tervét Franciaországgal elfogadtassa. A békebíró szerepét valószintleg Németország veszi át, hogy Kínát engedékenységre bírja. Kínai jelentések szerint a fuceusi bombázás okozta károk 50 milliónyi összegre rúgnak. Fuceuból öt francia hajó már visszatért. Mint a Nápolyból jövő stürgönyök jelentik, ott a kolera szünet félben van, de Resinában egyaránt terjed.

Az erdészeti egyesület.

Ha visszagondolunk azon állapotra, a melyben 40 évvel ezelőtt hazánk létezett, lehetetlen észre nem vennünk a különbséget, mely az akkori s a mostani idő között létezik.

Hasonlítsuk össze a 40 év előtti Magyarországot a mostanival! s mondjuk meg, hogy nem óriási utat tett-e Magyarország ezen idő alatt a kitzűtött nagy cél felé? S ez a cél Magyarország közgazdasági felvirágoztatása s a nemzeti művelődés.

Ahova nézünk, mindentől óriási haladással találkozunk. Terjed a haladó mozgalom, a mezőgazdaság, az ipar és kereskedelem terén.

Im ez az új Magyarország! Mi volt az erdőség 40 évvel ezelőtt?

Nem egyéb, mint minden rendszer s mérték nélküli pusztítás; az erdőkészítés az ország legnagyobb részében alig érdemelt meg a „kezelés” elnevezését. A fának nem volt értéke, a birtokos a mellék-használmányokból háttas csupán jövedelmét. Ki hallott ezelőtt 40 évvel nálunk „üzemtervekről”?

Az erdész nem részestül megfelelő becsütésben, az erdésznek nincs kvalifikációja! Jagernak hívják gunyosan, mivé aztán mindenki lehetett.

Nehézkés volt az erdőség 40 évvel ezelőtt, mert magyar erdőség 40 évvel ezelőtt is, mert magyar erdőség 40 évvel ezelőtt is, mert magyar erdőség 40 évvel ezelőtt is.

ekkor sem létezett, csak provinciális volt az, mint maga az ország. Az erdészek túlnyomólag németek voltak, aminthogy ma is azokat kedvelik főuraink leginkább.

Es ma egy óriási változás előtt állunk!

S mi tette ezt? a tudomány. Igen az erdőség 40 évvel ezelőtt mesterség lenni és ma a tudomány lett!

Erdőség 40 évvel ezelőtt hozott tudomány ma már elválaszthatlan fogalmak.

Aminthogy kell lenni — a talaj és klima módosítván a gazdaságot — van is ma egy specifikus magyar erdőség 40 évvel ezelőtt.

Wagner azzal, hogy az erdészek szájába magyar szót adott, egyszersmind összeköttetést hozott létre az erdész és a nemzet, a birtokos és a tiszt között, csak most következett be az időpont, hogy ezek megértik egymást és az erdészet elfoglalja megillető helyét a közgazdaság terén.

Mily becses közgazdasági kincse az erdő a nemzetnek, eléggé mutatja a körülmény, hogy erdeink egy évi tisztajövedelme 12 millió forintot tesz ki, s ezen erdőség 40 évvel ezelőtt szelemi munkái az erdészek, ök az erdőség 40 évvel ezelőtt intelligenciája!

Az erdész kiemelkedett az egykori szerény állásából, tudományos kvalifikációt nyert, a nemzet előtt kibecsütötté lett, maga a tudományos akadémia legutóbb két erdészt választott tagjává.

Emelkedett fölve mondhatjuk el, hogy erdészkarunk ma már nem áll utána a németnek; tudományosan képzett s jól iskolázott erdészkarunk elvitathatatlan érdeme, hogy erdőség 40 évvel ezelőtt jobb eredményeket képes felmutatni s csak szakavatott tisztok kezei között fog az erdőség 40 évvel ezelőtt gyarapodni és a jövedelmezőség emelkedni.

Az erdők csak szakértelem utján emelkedhetnek nemzetgazdasági becsüt teljes jelentőségére.

Az erdész erdőség 40 évvel ezelőtt látogatásának városunkban azért kiváló közgazdasági jelentőségű tulajdonitunk.

Ide fáradtak ök üléséink, szemléket tartani, tárgyalásaikkal beuntunk megoktatni. Es miért? Csekélységért! A gazdák jobb sorsának létesítéséért.

Ezen közgazdasági látogatás önkéntelenül esztünkbe juttatta Grillparzer 1849-ben Radeckkyhez intézet mondatát: „Oesterreich liegt in deinem Lager!” Pécs te történetedben fényes multu város kebeledben rejtéd a magyar erdőség 40 évvel ezelőtt!

E megtisztelő szerencsének köszönhetjük, hogy vendégünk volt az ország főerdő mestere, a nagy Wagner még nagyob

tanítványa; ö a munka embere; ki mint erdőség 40 évvel ezelőtt pályatörő volt, eszmét elfogadta a birtokosok zöme; ki mint tükár, az erdészeti egyesület tolla, keze, életető lelke volt; kinek a 79-ki, hazánkban korszakot alkotó erdőség 40 évvel ezelőtt legzemélyesebb müve; ki e törvénynek ma, szembeszállva ádáz elötlettel a gyakorlatban érvényt szerezni iparkodik; kinek köszönhetjük tehát, hogy az erdészeti bizottságok megalakulása óta országzszerre az erdő kezelésére egyre több gond fordították; ki a közgazdasági miniszteriumnak a külön erdészeti osztály felállításával rendíthetlen pillére és disze; ö a magyar Cotta; kinek mindben, a mi az erdőség 40 évvel ezelőtt felvirágoztatására történik oroszlan része van; kire egy egész nemzet tekint; kit az utolsó közgyűlés óta a magas trónnak ismételtent kitüntetni gyönyörűség volt: Bedő Albert.

Köztünk voltak a Divaldok és Illesek, Hoffmannok és Bellházyak, Feketéek és Soltzok, a magyar erdőség 40 évvel ezelőtt ugyanannyi diszei és büszkeségei.

A vándorgyűlés tárgyalásai és erdőség 40 évvel ezelőtt kapcsolatos érdekes vitái, nagy mérvben érdekltséget keltők s szoros értelemben alkalmasak voltak arra, hogy az erdőség 40 évvel ezelőtt körünkben ismét új barátokat szerezzenek.

Ha csak az egyet tekintjük, hogy a Mecsekhegylánc erdőség 40 évvel ezelőtt kérdése, egy a legészesebb üzemelt, mint forda idő tekintetében végrévnyesen eldöntött; ámbár léteztek eddig is szakemberek részéről idevonatkozó javaslataik, de ezuttal egy igazos és legilletékesebb testület halatta ez ügyben döntő szavát s adta meg szentesítését; ha csak ez egyetlen egyet vesszük csak figyelembe: egy e látogatás jelölt fordulót képező, közgazdasági jelentőségű, városunk és vidékére s magában már bőségesen jutalmazó.

A szük legfőbb gyermekét öleli legforróbb szeretettel keblére, helyén való volt azért nálunk, hogy szives barátsággal fogadtuk törtheten hivat az egyesületnek, mely hazai közgazdaságunk egészen ifju csemetje, s mely egyesületnek hazánkban kiváló osztályrészt jutott a nemzeti vagyon felvirágoztatás alá. Anyagi áldozat nélkül nincs munka, munka nélkül nincs siker!

Ég vezérelje közgazdasági vendégeinket csendes otthonukba: Rónaky Kálmán.

Közgazdasági vendégeink, az erdészek — köztünk.

Erkezés. Az országos erdészeti egyesület tagjai vasárnap délután érkeztek városunk falai közé. Tisz a Lajos gróf, az egyesület elnöke, kevéssel a budapesti vonat után az észéki vonalon érkezett meg. A pályaud-

benyulnak s az obelisz, mely csaknem oly magas mint a szikla-csúcs, ragyogva emelkedik az ég felé.

A parton tarka tömeg állt bámulva a fürdőket. A kaszinó erkélyén más tömeg mutatkozott, résztint ilve, résztint járkálva a ragyogó ég alatt, az öltözékek rendkívül változatos képét nyujtotta, melyből a vörös és kék napernyők, selyemmel himzett nagy virágaikkal erősen kiváltak.

A sétáterezen az erkély végén ismét más közönség volt; itt a nyugodtabb lassu léptekkel járkáltak, az elegáns tömegettől távol.

Egyik ismert hírneves ifju, Summer János, haragvó komoly arccal haladt egy kis toló-kocsii mellett, melyben nőt fektött — az ö neje. A kocsit cseléd tolla és a benne ülő béna nő szomorú tekintettel szemlélte az ég örömeit, a nap örömeit és mások örömeit.

Nem beszélgettek egymással. Nem tekintettek egymásra. — Álljunk meg egy kissé, — szölt a nő. Megálltak s a festő tábori székre ül, melyet a szolga állított fel neki.

Mindazok, kik a néma és mozdulatlan pár mellett elhaladtak, szomorú tekintettel szemlélték öket. Egész legenda keletkezett felötük. Azt mondták, hogy szemléltetől indítatva, betegségre daczára kelt egybe nejevel.

Nem messze *tőlük* két ifju csevegve, tekintettük a távoli menyboltra irányozva. — Nem, nem igaz; mondom neked, igen jól ismerem Summer Jánost.

— Miért vette tehát akkor nőül? hiszen a nő már azelőtt beteg volt nemde?

TÁRZA.

Tóth Kálmán emlékére. (1831—1881.)

Magasztos a dalköltő hitvása, Akár világra szólón zengedez, Akár egy nép, egy nemzet szük határa Főnkelt dalának méltó tárgya lesz! Annak homéri hangja a világra, A honhatárig terjed el ezé, De egykék mindkettő dalának árja Az égtől illetett szívérzeté.

Világra szól Homér, Byron, Petrarca, Csodásan megpendítve lantjokat, S ez öket télisten gyanánt imádvá, Bámulja meg az ég hangokat; De lám a honfi is oly szivdobogva Hallgatja lelkes honfidalnokát; Hisz ez dalával ö sziven ragadja, Midőn dicsőit nemzetet, hazát. —

Hazánk egyik lánglélkü dalnokáról, A lant szaván öhajtok szólni ma: Ki ne ismerné öt gyujtó daláról, Mely ajkán, mint a szirt, rideg vala. Ha zengé a hazának most'ha sorsát; De mint virágkehely szép reggelen, Ha szeló légy fuvalma lengi azt át, Oly édes rajta a honszerelém?! —

Ez istenérzet vitte ö csatába, Honvédelemre kelve bajnokul; Az elhullt hősökkel együtt csatára — Reájok im már szentelt hant borul!

* Szülöházának emléktáblával való megjelölése alkalmából Baján, 1884. évi szept. 21. napján.

A honvédelmi tábornak nem vitéség, Honarulásnak büne törte meg; Világos volt tanuja, Isten és ég, Miként züllött el a magyar sereg!

Ekkor kesergő honfak s leányok Vigasztalója lön merész dala, Hiszen árnyakok, aljas árulások Miatt lerokadott szegény haza; Nem csak szelid vigasztalója! ámdő Porig alázott gögött, cselészövényt; Kifent kardöl vala a toll kezébe; Csuffá tévé vele sok ellenét.

Sok ellenét az ösi szép hazának! Kik éhes falkaként rátörtének, Vérgező farkasok gyanánt a nyájnak Savát-javát ekép ritkítva meg; Élczlapja volt az éles bárd, a font kés, Mikkel kiirtá ö a rákfénét, Mely mint a romboló vihar, dúló vész, Emészte föl a nemzet életét.

„Bolond Miská”-ja szembeszállt merészsen Nagyok és gazdagokkal egyaránt; Mint éber ör, mint bátor hadú készén Állott levérni azt, mi sért, mi bán; Szavából érthetett a trón, a kormány, A nép, az elnyomott alattvaló, Igaz s ködfátlyoképeket mutatván Fel ott, hol nem vala elég a szó.

Majd gyujtó dalra kelt: „Előre!” Riasztá föl e honnak jobbait; Legyen ki-ki a nemzet bátor öre, Legyen mindenki lelkes honfi itt! Csak így legyen csalhatlan érteménye Kültöszavának, hogy „Ki volt a nagyobb?” Az legnagyobb, kinek tevékenysége Köztünk soha meg nem fogyatkozott!

A szerelem vadrózsáit megírva, Velök az érzelmenek tengerét Kelté föl, és miként a kis pacsiirta Az ébredő tavasz üdületét, Dalával hirdeté, hogy itt az élet Akkor kecses csakis s örömteli, Ha a kebel, a lángoló szívérzet Rokonfelét e földön fölleli.

Kedvence lett a bájos nővilágnak, Megénekelve szivgyötreimét, Hatán csalódott — ámdő hő dalának Csodássá tette nyögdeléseit, Ha a szelid anyalfő kedvesének Keblére édes-boldogan borult — Csicsergve zenge a pacsiirta-ének, A harmatár virágkehelyre hullt.

S ez érzetár az édes jó anyához, A hál fakadt, el-elkivánkokék, Mint elszakadt vízecspe tude forráshoz — „Nem ad több ily anyát sem föld, sem ég!” Panaszlá sokszor ö fájó kebelével, Hisz még a hant alatt is szereté; Végperczében ah, sem feledheté el! Porában is áldottának hirdeté.

De mindez és elannyi élet-álom Nemes szívének nem vala elég; Szinpadra hozta alkotását — álom Helyett az életkép mutatkozék: A vig kedély szikrái pattogának, Oly hű-híven tükrözve vissza mind, Mit nyujt az élet a kedélyvilágnak Furfangja s ingatag divat szerint.

„A nők az alkotmányban” hírnevének Fénypontja: benne anyyi sok a jó; A jó, mert ostromozza a gyöngéségnék Számos fajtát — mind példakép, való!

A társadalmi élet ferdeségét Festvén, búnt ostromoz, erényt dicsér, Hogyan ne illett elismerés itt Meg öt, a honfelméltás s babér?!

De még inkább, ha a rég multba nézünk, Honnét a hősöket idézi föl, Kiket a szinpadon mi élni érzünk. Diszítve vértanuk érvényvel, S ha tán volt is hibájok, gyöngöségök, Hisz ök is, mint mi, gyarló emberek — A lant szavára méltó volt érvényök, A honhűségben rendületlenek!

Es nem csak a költészet égi fénye Ragyogta be tevékeny szellemét, Szülötte földét híven képviselve, Szolgáltá öshonának szent ügyét: Az „Átkozott madár” elhessegetve, Bélyegtölt menté meg hirlapjait; Ekép közlékenyebb s szabd elvű tette A gondolat lenyögött szárnyait. —

De már bevégzem. Üdv neked s dicsőség! Főnhangoztatjuk e díszes helyen; Emléked él, költőnk! örökre egykék Szívünkben és szülötte földeden; Mert szellemed e tereket belengi — De üdv legyen színtén, Baja, neked! Ki buzgó volt emléket így jelezni, Az méltón önmagát tisztelte meg. Garay Alajos.

A festő mintája.

Az etretati félhaldaku kis partvidékes fehér szikla-csucsával, fehér kövecseivel és kék tengerelöl a sugárzó júliusi nap fényében uszott. Ennek a félhaldak végpontjai egész a tenger csöndes tükrébe

varban nagy számú közönség volt jelen, mely a vendégeket éljenzással üdvözölte. Tiszta Lajos grófot Aidingert János polgármester, s püspökünk nevében: Feszti Károly kanonok fogadták. A polgármester üdvözöl beszédére Tiszta a röviden választott, megköszönve a szíves fogadtatást. Vendégeink hosszú utcán soron jöttek be városunkba. Az érdeklődéssel száma közönség kíváncsi üdvözlésére vártuk az érkezőket.

Ismerkedési estély.

Még alig volt 8 óra, már megtelt a Scholze-féle söröző, hol az ismerkedési estély tartott, s pár perc múlva szünetet tartott, a különben elég tágas helyiség. Az estélyen a „Pécsi Dalárda” és a városi zenekar működtek közre. Vendégeink igen jól érezték magukat.

Közgyűlés.

A közgyűlés hétfőn d. e. tartott meg, a szövegekkel, zászlókkal és galyakkal csinosan feldíszített órákban. Tiszta Lajos gróf elnök, 1/4 órára a tagok éljenzése mellett megjelent, megnyitotta a gyűlést. Első sorban köszöntött fejezte ki P. e. s sz. kir. város közönségének, hogy az egyesületet vendégszerető falai közé meghívta, bejelenté az egyesületi tagoknak a közgyűlésre kiküldött képviselőit. Ezután így folytatta beszédét: Az országos erdészeti egyesület ezen közgyűlése, tudvaleg egyúttal zárkóvált képezi azon három éves ciklusnak, melynek tartamára az elnököt és az igazgató választmány többi tagjai az egyesület bizalmából mandátumukat nyerték. A közgyűlésre tehát ezúttal ismét vissza száll azon fontos jog, mely az egyesületi tevékenység szabadságának alapját képezi, s mely minden egyes tagnak módot nyújt arra, hogy az egyesületi ügyek vezetésére hivatottak megválasztása útján kijelölje egy felét az irányt, melyet az egyesületi munkálkodás jövőre követni óhajt s közvetve ítéletet mondjon másfelől ama eredmény felett melyet a letelt időszak tevékenysége felmutat. A most lelépő igazgató választmány mandátumát azon öntudattal teszi köszöntettel a közgyűlés kezébe, hogy az ez előtti három évvel elváltat köteleseket az adott viszonyok között és az alapszabályokban kitűzött sok áru feladatát szemben mindenkor lelkiismeretesen és az egyesület érdekeinek megfelelően igyekezett teljesíteni.

Tanuságot tehetnek ezen törekvéseiről nemcsak megelőző közgyűléseink előterjesztési s azon fontos tanácskozások, melyek ott szövegre kerültek, hanem azon intézkedések is, melyek a letelt idő alatt megtartott számos választmányi ülés jegyzőkönyvében és az Erdészeti Lapok más közleményeiben találhatók s a melyek egészben tekintve, bárkit is meggyőzhetnek arról, hogy egyesületi életünkben e három év alatt is fejlődés konstataható, akár az erdőgazdaság érdekeinek kifejtett tevékenységünk külső sikerét, akár belső életünk élénkítését s anyagi és szellemi örök ezel kapcsolatos gyarapodását tekintjük. Nagy kezdeményezések és olyan mozgalmak, melyek eddigi törekvéseink irányának változtatására vezetnek, ugyan nem jelezhetők a letelt időszak alatt, mert az erdőgazdaság terén való tevékenység eddigi irányának megváltoztatására sem ok sem szükség nincsen. Azok, a kik viszonyaink egészséges fejlődésének feltételeit ismerik s tudják azt, hogy éppen ezen a téren a legüdvösebb és legkövetkezetesebb munkásságnak is szembe állt az eredményei, csakis évtizedek múltán várhatók, azok előtt mindenesetre csak ürvendetes dolog lehet, hogy kétes értékű kísérletekre s oly törekvésekre, melyek a létező alapok kapkodva való megváltoztatását tűzték

volna ki, ez alatt nem mutatkozott hajlam sem az egyesület kebelében, sem azon kívül.

Az erdőgazdaság biztos fejlődésének feltételei — a mint ezt már volt szerencsém több ízben hangsúlyozni, — az erdőtervényben vannak kijelölve. Az ebben lefektetett üdvös alapelvek képezik azt a programot, melynek megvalósításán hosszú időnkön keresztül fáradozunk kell. Minden más törekvés, mely akár az eddigi felmutatott sikerrel való elégedetlenség indokából, akár a nehézségek kikürtélése céljából, vagy talán a terhek könnyítése végett ezen alapelvek megváltoztatását vagy hatásuk gyengítését eredményezhetné, határozott airtalmára lenne erdőgazdasági állapotunk javulásának s az országos erdészeti egyesületnek az ily mozgalmakkal szemben már keletkezestükkel annál erősebben állást kellene foglalnia, mert tudvaleg maga is azon tényezők közé tartozott, melyek a fennálló erdőtervény megalkotását évek hosszú során át sürgette és közreműködésükkel elősegítették. Azon időtől kezdve tehát, midőn a törvényhozásnak ezen böles alkotása életbe lépett, egyesületünknek nemcsak hivatásává, de ugyazóval kötelességévé is vált odahatni, hogy a kormányunk előrelátó és erőlyes, de egyszersmind sok nehézségbe itkőző munkája, mely már is annyi eredményt képes felmutatni, részünkrol is minden irányban megkönnyíttessék. Ezen kötelességét az orsz. erdészeti egyesület teljesíti is minden kínálkozó alkalommal s bár tevékenysége ebben a tekintetben a dolog természeténél fogva felé a létező állapotok megismertetésénél és az elfoglatlan tanácsadásnál, lefelé pedig a jóakarattal és hajlammal felkötésénél nem terjedhet tovább, fáradozásával így is jelentékenyen hozzájárult azon tagadhatatlan sikerhez, melyet a gondos megfigyelő az erdőgazdaság terén a közlebről lefolyt három év alatt észlelhetett.

Különösen a községi erdők rendezése tekintetében hivatkozhatik egyesületünk oly kezdeményezésekre, melyek igen fontos intézkedéseknek képezik magyát. Községeinket — bátran el lehet mondani — teljesen készületlenül találta a törvény. Erdők nagyobbára megromlva, jövedelem helyett terhekkel maradtak vissza, az új korszakra, melynek kötelezettségeit teljesíteniük kellett a nélkül, hogy az ehhez szükséges anyagi eszközökkel és szaktanácsosokkal rendelkeztek volna. Egyesületünk ily viszonyok között a legelső és legelsőbb feladatának tekintette, hogy a községi erdők szakzszerű kezelés alá kerüljenek, s ezen célból mindjárt a lefolyt év kezdetén részletesen okadatolt előterjesztést tett a nagyméltóságú földmívelési miniszteriumhoz azon kérelemmel, hogy a községi erdők et, a hol a viszonyok szükségessé teszik, közvetlen általi kezelés alá vegye.

E gyökeres intézkedés kétségkívül a legjobban és legteljesebben biztosítja a községeink érdekeinek jövőbeli felvirágzását, bár az sem tagadható, hogy egyfelől az önkormányzati elvek követelményei s másfelől az állam pénzügyi helyzete annyira megnehezítik a kivétel, hogy az intézkedés általánossá tételére egyelőre nem is lehetett számítani. Mindamellett a nagyméltóságú földmívelési miniszteriumnak, mely ezen előterjesztésünket figyelemre méltatta, e nehézségekkel szemben is sikerült ott, a hol legszükségesebbnek bizonyult, keresztülvinni a községi erdők állami kezelésé alá vételét és a mi ezzel kapcsolatban még több elismerésre indíthatja az országot, a meggyőzően egyidejűleg szervezett erdőtisztítási intézménnyel, valamint a szakértő erdőről kiképezésére vonatkozó intézkedések által ott, a hol a közigazgatás vezetésében meg van erre a kellő érzék, a községi er-

dők szakzszerű kezelését lehetővé tenni az esetben is, a melyben azokat az állam nem veheti közvetlen kezelés alá.

Hasonló figyelemben részesült egyesületünknek azon előterjesztése is, melyben a teljesen elpusztult vagy rosz karban levő kisebb községi vagy közbirtokossági erdőknek az állam részére való megvásárlását ajánlottuk a magas kormányok anyagi helyeken, hol az eddigi elkövetett hibák helyrehozását a tulajdonostól várni nem lehet. Általános pénzügyi helyzetünk ugyan e tekintetben is szük korlátokat szab az állami beavatkozás elé, de hogy a kormány és a törvényhozás az adott viszonyok közt is méltányolja az állami erdővásárlás előnyeit láptál nézetünket, annak legerősebb bizonyítéka az 1884. évi XXVI. törvény-cikk, mely, midőn az állami erdők egyes kisebb részleteinek eladásából befolyó jövedelmeket ismét erdővásárlásra rendeli fordítani, törvényesen szentesíti nemcsak a megfeli állami erdők megszerzését, hanem irányelvül tüzi ki egyszersmind azokat bizonyos viszonyok közötti szaporítását is.

Ez az egyszerű törvény az erdőtervény után, mindenesetre a legfontosabb alkotása erdészeti terén a törvényhozásnak, s az országos erdészeti egyesület méltán fejezte ki hálás köszönetét megalkotásáért Széchenyi Pal gr. földmívelési miniszternek és a vezetés alatt álló miniszteriumnak. Örvendetes eseményt képezett egybíránt e törvény az erdészeti barátaira nézve már csak azért is, mert a tárgyalásánál hangzatosított nyilatkozatokat mindenkit meggyőzöttek arról, hogy az erdők jövőjéről való gondoskodást a törvényhozás és a közvélemény pártkülönbség nélkül a legfontosabb közzgazdasági feladatok közé sorozza.

Ezen közérdeklű ügyeken kívül figyelmet fordítottunk egyidejűleg az erdőbirtokos osztály és az erdészeti szak közvetlen érdekeinek megvására is.

Megemlítendőnek tartom itt a szakképzett erdőőrök kiképezésére vonatkozó, már fönnbbr érintett intézkedéseket. Véleményem szerint alig történt az elmúlt három év alatt a magán és községi erdőbirtokosok okszertel kezelését közvetlenül érintő fontosabb intézkedés, mint a mely a legelsőbb foku erdészeti személyzet kiképezésére irányul. E tekintetben is a kezdeményezés érdeme egyedül egyesületünk, míg a közzgazdasági miniszteriumot hálás köszönetünk illeti meg, hogy előterjesztéseinket meghallgatva, aránylag rövid idő alatt nem csak saját erdőhatóságainál rendszeresítette a képzés módját, de már egy önálló kiképzési intézetet is életre hívott a szeged-királyhalmi erdői szakiskolában.

Az erdősítések könnyítése céljából még 1882-ben emlékiratot nyújtottunk be a vallás és közoktatási miniszteriumhoz azon kérelemmel, hogy a községi iskolák céljára szolgáló faiskolák egy részének a községi és kisebb magánerdők számára szükséges erdei események nevelésére való fordítását rendelni kegyeskedjék. Meggyőződésünk volt ugyanis s meggyőződésünk még most is, hogy ezen az uton a leggyorsabban és leggyökeresebben lehet segíteni azon, még folyvat nagyművű szükségén, melyet főleg a kisebb birtokosok az erdősítésekhez szükséges ültetvényekben szenvednek s a mely az erdőtervény meghozatala utáni első években a legfőbb oka volt annak, hogy hazánk ezer és ezer holdra menő pusztá területeinek befásítása nem oly gyorsan haladt, mint kívánatos lett volna. E kérelmünkre még mindig várjuk a kedvező intézkedést, mert erősen reméljük, hogy ezen egészséges eszme előbb-utóbb valószínűleg fog, annál is inkább, mert kétségtelen, hogy a községi iskolákkal kapcsolatos események-kertek meghonosítása egyik legbiztosabb eszköz arra, hogy a tanítóknak és lelkészeknek s ezek befolyása alatt a lakosság ifjabb nemzedékében az erdei munkát kezelt nyújtott vagy kicsoba ült, mozdulati tökéletesen főtstiek voltak.

Három egész hónap alatt épen nem vette észre János, hogy alapjában véve épen olyan volt, mint akármely más minta. Nyárra kis falusi házat bérlettel ki Andreyben.

Egy este ott voltam, a mint a nyugtalanság első csirája megmozdult barátom szellemében. Az éj holdjénysé levén, s hátra indultunk a folyam partján. A hold-sugarak a rezgő hullámokon áttörve mindent ragikus varázsban mutattak.

A part hosszában haladtunk azzal a meg nem határozható exaltációval eltelve, mely ily rajongó estéken erőt vesz rajtunk. Embertőlött dolgot vihettünk volna végre s ismeretlen, költői pompás lényeket szerethetünk volna. Fantasztikus, idegenszerű, megnevezhetetlen kívánatok keletkezését éreztük keblünkben. Hallgatunk, áthatva a pompás éj vidám és eleven tündéségetől, a hold amaz tündéségetől, mely a testet megédesíti, a lelket illatában flúroszti és a boldogságtól elmámorítani látszott. Josephine, mert ez volt a neve, egyszerre felkiáltott:

— Láttad a nagy halat, mely ott lengrál?

János felelt a nélkül, hogy odapillantott, a nélkül, hogy valamit gondolt volna.

— Igen kedvesem.

A nő megharagudott.

— Nem láttad, háttal fordultál felé.

János mosolygott.

— Igen az igaz, oly jól érzem magamat, hogy semmire sem gondolok.

Josephine elhallgalt. De a kis vártatra ismét erőt vett rajta a szólás vágya s ezt kérdezte:

kák iránti érdeklődés s ezzel együtt az előfanak és az erdők szeretete, kimélése és ápolása kifejllesztették.

Egyebíránt egyesületünk itt is elismeréssel említheti fel, hogy a nagyméltóságú földmívelési miniszterium e téren is a legnagyobb erőfeszítéssel igyekezett segítségére lenni az ország erdőbirtokosainak, úgy hogy ma már részint az állami eseményekertől, részint a kincstári birtokokon e célból nagy arányokban berendezett telepekről millió és millió száma osztanak ki évenként az erdősítésekre szükséges események. Sikerrel szólaht fel egyesületünk továbbá a főállott val fadozásaiból egy másik ügyben is, mely az erdőbirtokosok érdekeit egészen közelről érintette. Ugyanis, mint a közgyűlés tagjai előtti bizonyára ismeretes, a közmunka és közlekedési miniszterium kebelében végbem szervezési alkalmával két fontos bizottság alakított, az ugynevezett tarifabizottság és a közlekedési tanács, melyek egymást kiegészítve, a nagyobb jelentőségű díjazásbéli forgalom megosztási és czekek kapcsolatos közlekedési ügyekben lesznek hivatva a miniszteriumnak alapos tanulmányokat és javaslatokat által segítségére lenni. E két testület működése a dolog természeténél fogva a fa-szállítási és kereskedelmi viszonyok alakulására is közvetlen befolyással lesz s ezért az országos erdészeti egyesület nagy súlyt helyezt arra, hogy alakításuknál az erdőbirtokosok igényei is figyelemben részesíttessenek.

Több rendbeli felterjesztésünkben sürgetve kértük tehát a miniszteriumot, hogy egy a tarifabizottságba, mint a közlekedési tanácsba lehetőségig oly egynek is hivasanak meg, kik az erdészeti terén kellő szakismeretekkel és tájékozottsággal bírván, az erdőbirtokosok jogos kívánalmait minden fontosabb kérdésben érvényre juttatni képesek.

Kérelmünk első része, sajnos, nem mehetett teljesedésbe, a mennyiben a tarifabizottságba, adminisztratív természeténél fogva egyes testületek tagjai általában nem voltak meghívhatók, a közlekedési tanácsban azonban két képviselőnk foglal helyet; s a mennyiben a tarifa-bizottság két tagját a közlekedési tanács választja meg saját kebeléből, a a lehetőségig sincs kizárva, hogy képviselőink valamelyik választás után a tarifa-bizottságba is bejuthasson.

A közlekedési tanácsban egyesületünk képviseletét az igazgató-választmány felkérésére nag. érdemű első alelnökünk Bedő országos főerdőmester ut és Rónai Antal főerdőtanácsos ur egyesületünk választmányi tagjai, voltak szívesek ellátni.

Az erdészeti érdekelteket tehát megnyugvással remélhetik, hogy méltányos igényeiket minden alkalommal hangsúlyoztatni fognak.

Irodalmi működésünk, mely a lefolyt három év alatt nem remélt arányokban fokozódott s az a törekvésünk, hogy egyesületi kötelekhez tartozó tagoknak a testületi élet minden előnyét biztosítani óhajtottuk, részleteiben is ismeretes a közgyűlési tagjai előtt.

Jelentékeny kezdeményeket nyújtottunk tagtársainknak valamennyi kiadványunk megszerzésére; tanácsosok szolgáltak a hozzájuk fordulónak, sőt a magyar erdőtisztok és erdészeti alitstiek segélyalapjának megalkotásával az anyagi eszközzeiről is gondoskodtunk oly egyesületi tagok istápolása céljából, kiket helyzetük és viszo-

nyaiak annak igénybe vételére utalnak és a kik arra érdemesek.

Munkásságunknak ez az eredménye bizonyára maga is hozzájárult ahhoz a felette örvendetes gyarapodáshoz, melyet egyesületünk a lefolyt három év alatt felmutatott.

1881. végén, midőn a most bezáródó ciklus kezdetét vette, egyesületünk létszáma 634 alapító, 481 rendes, 1 pártóló és 4 tiszteletbeli, összesen tehát 1120 tagból állott, — jelenleg pedig 702 alapító, 688 rendes, 1 pártóló és 5 tiszteletbeli, összesen 1396 tagból számlál. Gyarapodásunk tehát összesen 276 új tagra tehető, mi annál örvendesebb és megpreőbb, mivel — mint tudva van — 1881-ben is alig volt szakeMBER, ki nem tartozott volna egyesületünk kötelekhez. Erősbődöttünk e tekintetben jövőre mindenestre csak az erdőbirtokos osztály érdeklődésének fokozódásától remélhető nagyobb mértékben, mi hogy megtörténjék, annál inkább kívánunk kell, mert törekvéseink sikere is megkívánja, hogy munkálkodásunkban ne csak a szakeMBEREK, hanem azok, a kik leginkább érdekelve vannak, az erdőbirtokosok is minél hathatósabban részt vegyenek.

Az egyesület anyagi helyzetét feltüntető számadatok még örvendesebb fejlődésre mutatnak. Míg 1881 végén összes tőkevagyonunk 68,000 forint értékű papírból, 1474 forint készpénzből és 70,744 forint magánközlekedési anyagi tőkeből állott, összesen tehát 140,218 forintból állott, jelenlegi vagyonunk értékpapirokban 115,600 forintot, az alapító tagok által biztosított összegben 75,106 forintot és készpénzben 249 forintot, összesen 190,955 forintot tesz ki, úgy hogy gyarapodásunkat a letelt három év alatt egészben 50,737 fortra számíthatjuk.

Anyagi helyzetünk ezen állásba ugyan még távolról sem elég szilárd arra, hogy az erőgyűjtésben, melyet eddig feladatunknak tekintettünk, megállapodjunk. Egyesületünknek, ha egykor egész teljességében be kívánja tölni hivatását, továbbra is követni kell a józan gazdálkodás és takarékoság az útját, melyet gyakran a legnemesebb vágyak kielégítésében való önkörülatással és önmegtartóval eddig követett.

A fejlődésnek azonban mindenesetre elértek már azt a pontját, a hol egyesületünk állandó elhelyezéséről egy alkalmas helyiségekkel bíró ház szervezéséről gondoskodhatunk. Megköveteli ezt nemcsak ügyvitelünk kiterjedtsége és a tagok iránti tekintet, melynek csak úgy felelhetünk meg teljesen, ha tanácskozásaink, könyvtárunk és szakgyűléseink számára állandó helyiségekről gondoskodunk, hanem helyzetünk is, melyet ma már a közhasznú országos intézetek között elfoglalunk és végre — a mi szintén nem szabad feladni — az előrelátás, mert hova-tovább csak fokozott áldozatok árán szerezhetünk a fővárosban oly alkalmas fekvésű építési helyet, mint a melyre most alkalom nyílik, — a mint arról az igazgató választmány később következő előterjesztéséből meggyőződhetik a t. közgyűlés, — úgy hogy ennek kihasználásával remélhető, hogy az egyesület minden nagyobb anyagi áldozat nélkül fog állandó, szép egyesületi épület és helyiségek birtokába jutni.

A mult közgyűlés óta történetéről részletes tájékoztatást nyújtand az évi titkári jelentés; azokra nem kívánok bővebben kiterjeszkedni, csak azt óhajtom még végül megemlíteni, hogy amint az itt előadottakból látható is felismerhető, az erdészeti iránti érdeklődés az országban mind szélesebb és szélesebb körben terjed, a magyarosodás pedig az erdészeti szakkörökben napról napra tért foglal, és pedig — gondolom — szerénytelenség nélkül elmondhatjuk ezen örvendetes jelenségekre, illetőleg az azokat előidéző tényezőkre, quorum pars magna fiamus.

— Elmégysz holnap Párisba?

János így felelt:

— Nem tudok semmit felőle.

A nő újból fel volt izgatva.

— Azt hiszed mulatságos dolog sétálni a nélkül, hogy egy szót is szóljál.

Az ember beszélt, ha nem ostoba.

Barátom nem felelt. Erre amaz dalolni kezdett s benntekint azzal a dallammal gyötörni, melylyel már két év óta kinzott.

(Folytatása következik.)

Folyamodvány Kara Ibrahim egri basához.*)

„Nagytekintett, nagyságos, hosszukfátán, aranypillangós papucus s drága gyűgyökkel kirakott csibuk, nemes, nemzetes és vitézlő basa!

Nagy bölcsen méltóztatik tudni vitéz papucosodnodnak, hogy a fenséges Padi-sah atyáskodó kormánya lelegettelt zöld vitéseinket, elhajította marháinkat azon val-laloss czeblől, hogy az éhség miatt annál hamarabb a diéső menyországba zárandokol-hassunk. Mivel azonban én, talpesókoló alazatos rabszolgája, továbbra is szeretném földre szegzett szememmel szemlélni a napot: aranypillangós papucus talpát csókolva s leghatalmasabb színe előtt hasra zuhanva, rabszolgái hódolatát eszedem, méltóztatnék legkegyelmelebb megengedni, hogy füstimbushan ülő hatalmasá-god nyeregben fetregő koldus életem fertartása végett, saját házamhoz tartozó kertemben uri és sárga tökök természetes-

sek. Ha e nagy horderejtű tüknyésztési engedélyt főpapucosodtól megnyerni szerencséd lehet: akkor jobb lábommal a félholdra, bal lábommal a keresztre állva, s jobb kezemet az evangéliumra, bal kezemet a koránra helyezve, a zsidó esküförmő elzengése mellett kötelezem magamat, hogy a legdalásabb alak három esemege-tököt vitézséged asztalára szállítandom, a sárga tökökből mindegyik hasra ereszkedve aranypillangóval himeztet papucsa porát nyalva, szabadságot adok, hogy drága gyűgyökkel kirakott s menyeyi illatu mekkai dohánytól büzlőgő csibukja szárával feltört talpamat kénye-kedve szerint megérinthesse s párolgó fe-kete kávéját zaecostóló együtt meztelen hátam kellőközepére csöpögtethesse. Ha pedig Allah a minden Isteneke Istene el-szólítaná nagy papucosododat sirmag Mahomed kebelébe dugná, az eladott ur-tól árából requeimet fogok tartatni, mely alatt a sárgatök magyából ütött olajos csecsek fognak ragyogni. Allah és Isten egymással kezelt fogva, így segítsenek en-gem, a mint az ebhűségű kebelből fakadt fogadásomat megtartandom. Ha pedig el-utasítottam, török utilevéért eszedem, hogy azzal az éhség miatt elhunya, Ma-humed kebelébe zárandokolhassak.”

(Dátum.)

Talpyalósy Bonifác.

* E sorok egy régi irattár papírhulladékaival kerültek lapunk egyik barátjának kezébe, ki ezt közlés végett beküldötte hozzánk.

jelen enni kell, naponként 10 órától 12-ig, délután 4-6-ig nyáron, télen pedig délután 3-4-ig (október 1-től márcz. 31-ig) határozatuk. Vasár- és ünneppnapokon hivatalos óra csak délelőtt 11-12-ig tartatik. Karácson, húsvét és pünkösd első ünnepén, valamint úrnapi hivatalos órák nem tartatnak. 45. §. Délelőtt az étetés és tisztítási munkálatok után a délután még étetés előtt a viztartóba elegendő viz szivattyúzó. 46. §. Trágya a rekesztésekből legfeljebb minden 5-8 nap alatt okvetlenül eltávolítandó. A sertések fekvő helyein mindenkor elegendő homok legyen. 47. §. Az esti étetéshez a takarmány mindig közvetlenül az étetés előtt szolgálendő ki s ezután a magtárak ismét elzárandók. 48. §. A kimart vagy sánta sertések a rendes szállásokból az étetők által eltávolítandók s különleg elhelyezendők. Elhullott állatok lehetőleg gyorsan szállítandók el a szállástertületekről. 49. §. Épületek vagy eszközökön beállott romlások azonnal kijavítandók. 50. §. A társaság személyzete, vagy a felek által, akár vigyázatlanságból, vagy készkarva elkövetett károk az illetők által azonnal megtérítendő. 51. §. Hogy a takarmánynevelkedés megdohosulása és elromlása elkerülhető legyen, a magtárakban felhalmozott szemes takarmány és dara a szükséghez képest többször is átlapatolandó. 52. §. Minden a vasuton, vagy tengelyen érkezett, vagy a malomba darálás végett küldött takarmány s onnan visszaérkezett dara, a magtárba való elhelyezés előtt megmázálendő.

igazgatóság által megbüntethetők. A büntetés fokozatai a következők:
 a) első esetben 1 fnt bírság,
 b) 2-ik " 2 fnt "
 c) 3-ik " 3 fnt "
 d) 4-ik " a szolgálatból való elbocsátás, illetőleg a telepről való kiltítás.
 60. §. A büntetésekből befolyt összegről külön napló vezetendő s az a társulati személyzet javára, betegség, vagy netáni halálozás esetén fordítandó. 61. §. Ha a kihágás nagyobb mérvű s talán büntetnének minősíthető, az azt elkövető egyén a szolgálatból azonnal elbocsátandó, illetőleg a telepről kiltítandó s szűkség esetén ellene a büntélyi feljelentés megtéendő. 62. §. Oly egyének, kik a társulat hitelét, jó hírnevét veszélyeztetik, vagy a társulatot, annak igazgatóságát ok nélkül rágalazzák, bebizonyított esetekben a társaság szállás-területéről kiltíthatók. 63. §. A társasági irodában az üzleti közönség részére egy panaszkönyv tárandó fel, hova a felek panaszai, esetleg neheztelések a társaság személyzete ellenében, sajátkezű névalírással bejegyezhetők. 64. §. A társasági vendéglős köteles a rendes zárórákat betartani s télen 9 órakor, nyáron 10 órakor este a tüdőkezelést beszüntetni. Zajos mulatságok zenével, vagy annélkül, éjjeli tivornyázások meg nem engedtetnek. Tánctáncok csak az igazgatóság beleegyezésével tarthatók. (Folyt. köv.)

A szerkesztőség postája.

— *A. Géza urnak, Budapest.* Köszönjük a felmentést. Nagyon jól tekte, hogy költeményei egy részét „tekin telyesebb” lapoknak adta át; mert ha csak a lap által nem nyerne tekintélyt versei, hát biz azok önállóság vége nagyon igénytelenek.
 — *Argus.* Becses sorait vettük s teljesen osztva véleményét az iskolaszék furcsa intézkedése iránt.
 — *Lapunk* jövő számában közöljük. Addig is kérjük szives türelmet.
 — *Sz. A. urnak.* Köszönjük tudósításait. Az „Uj realismus”-t még nem olvastuk át. Szívesen üdvözlöt!
 — *P. Bogád elöljáróságának.* Becses kívánságunkat szivesen eleget tennék, de nem tartjuk a hirdetésnek illőnek azon kitétel, hogy „az iraslatoknak nem engedtetik meg az árverés, mert keresztény embert dajtanak korcsmárosul — s hogy iraslatit meg se is jelenjék az árverésen. — Céljukat, ugy hiszik, másként is megvalósíthatják. Egy jelen volt. Dárda. Köszönjük szives figyelmét s áldozatkészségét.

NAGY FERENCZ,
 lapfőmunkatárs.
KIS JÓZSEF,
 felelős szerkesztő.
VÁRADY FERENCZ,
 főmunkatárs.

Eladó ház.

Pécsett az Engel-féle kertnek átellenében az országuton, melyben a legjobb és legrégibb *kovács-üzlet* van, megjelendő: ezen helyiség más úzletre is igen alkalmas. Tudakozódhatni ugyanott a tulajdonosnál. 57. sz. (3-3)

Szőlő-eladás.

Az üröghegyben, az úgynevezett Mária-dűlőben fekvő, volt Bauer-féle 3 hold nagyságu jó karban lévő szőlő, prés-házal, pinczézet és présház-berendezéssel együtt szabad kézből eladós. 62. (3-2)
 Bővebb felvilágosítás Ferencz-utca 8. sz. I. emeletben adatik.

Arverési hirdetmény.

Püspök-Bogád község tulajdonát képező egész évi korcsmajog — 1 szoba és pinczével együtt 1885. évi január 1-től három egymásután következő évre 1884. évi szeptember 28-án reggeli 10 órakor a püs.-bogádi bíró házában nyilvános árverés útján a legbübbe igérőnek bérbeadni fog, miről is a bérleni szándékozók azzal értesitetnek, hogy az árverés megkezdése előtt 30 fnt bánatpénzt kell lenni.

P.-Bogád, 1884. szept. 6.
Karikós István,
 bíró.

Mária-celli gyomor-cseppek

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmái ellen

és föllunthatatlan az étvágyhiány, gyomorgyengeség, rosszszagú lehelet, szelek, savanyu felbűfögés, kólika, gyomorhurut, gyomorgörögés, huykóképződés, tulsagos nyálkaképződés, sárgaság, undor és hányás, főfájás (ha az a gyomorból ered), gyomorgörögés, székszorulat, a gyomornak túlterhelése étel és ital által, gillista lép és májbetegség, aranyeres bántalmak ellen.

Egy üvegose ára használati utastással együtt 35 kr.
 Kapható: Pécsett Balás Ödön, Kovács Mihály és Sipőcz István gyógyszerészek áraknál.
 Szigetvárott: Vasy Sándor gyógyszerésznél.
 Valamint az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerárában és kereskedésében.
 Központi székhelyi raktár nagyban és kicsinyben. 3. (13-12)
BRADI KÁROLY,
 az „öragy alhoz” címzett gyógyszerárában Kremzierben, Morvaországban.

20—30% árleengedés mellett kaphatók:
 Borsajtók, szőlőzúzó, hordó-emelők és felszerelt kis gőzkazán borászati czélokra.

Olaj-hengerek és kazán.
 Felszerelt kalposkazán, szabó és kalposvasalók.
 Mák-daralók, feeskenők, lómozarak, egy 6 lóerejű gőzép.

MADARÁSZ és SZONTAGH
 pécsi raktárában.
 43. (5-4)

Legjobb a világon
 és egyszerű valamint tartós szerkezetükkel fogva minden más varrógépek között előnyben részesítlenek.

Helyben valódiak csak
NEIDLINGER G-nél
 Ferencz-utca 6. sz. kaphatók.

(III.)

Ágybeli tollak tisztítása!

Van szerencsém a t. háziasszonyok szives tudomására hozni, hogy festő-üzletem, ruha-tisztító és főgöny-mosó intézetem mellett — legújabb szerkezett

ágybeli toll-tisztító gőzgéppel
 is rendelkezem.

Annál inkább is bátorodom e legújabb s felmulthatlanul kitűnő toll-tisztító módot a t. háziasszonyok kiváló figyelmébe ajánlani, minthogy általa a már hosszabb időn át használt tollak visszatyerik hófehérségüket, élénk ruganyosságukat és egészségi szempontból is előnyössé válnak.

Meiszner Imre
 Irgalmas-utca 20. szám.

HIRDETÉSEK:

Hirdetmény.

Mely szerint alulírott község elöljárósága részéről ezennel közhírré tetetik, miként Somogy község volt urbéres, telkes és kisházias lakossága tulajdonát képező

szeszies italméresi regále-jog
 az egész község határa területére nézve (beleértve a szénbányatelepeket is) az ezzel kapcsolatban lévő 2 korcsma-helyiség, melléképületek és kertekkel együtt f. évi október hó 5-én délutáni 2 órakor Somogyon a községi bíró házában, 1885. évi ápril hó 24-től 1888. évi ápril hó 24-ig, vagyis egymásután következő időtartamra

nyilvános szóbeli árverés útján
 haszonbérbe kiadni fog.

Mire az árverési szándékozók az 1310 fnt o. é. kikiltási ár 10% százalékanak megfelelő bánatpénzzel ellátva tisztelettel meghívataknak azzal, hogy az árverési feltételek a községi elöljáróságnál bármikor megtudhatók.

Kelt Somogyon 1884. évi szeptember hó 12-én. 63. (2-1)
Morócz Lajos, m. k. közejgyező.
Kovács Mihály, m. k. bíró.

Könyvnyomdám
 (előbb ifj. Madarász Endre-féle)

e hó végével a Széchenyi-tér, 12. számú házba, (Nádasy-féle ház) a kir. ügyészség volt helyiségbe helyezem át.

Midőn ezt a n. é. közönség tudomására hozom, kérem becses pártfogását.

Mély tisztelettel
Taizs József.

Jankovics Sándor
 deszka- s épütlefa-kereskedésében jutányosan kapható (budai vám közelében lévő kőbányájából) legjobb minőségű terméskő 70 kr.

Roman cement hordókban
 100 kiló 2 fnt 20 kr.

Cement lemezek három színben.
 100 drb. négyszögű 12 fnt.
 100 drb. hatszögű 11 fnt.

Masztik-tetőpép méterje 35 kr.

Különléle nemes faj almák

I. rendű kilója . . . 10 kr.
 II. rendű kilója . . . 8 kr.
 III. rendű kilója . . . 6 kr.

Ezzel kapcsolatosan tudatik, miszerint a pálya-utca 30. sz. a. ujonan épült alkalmas lakás, bont és tágas előpinczével kiadó. 64. (3-1)

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

A bécsi 1883. évi gyógyszerési kiállításon ezüst érmet nyert.

S AVANYVIZ
 hazánk egyik legszénsavdusabb

Borral használva kiferjedt kedveltségnek örvendő.

Fris töltésben
 mindenkor kapható

ÉDESKUTYU
 magyar kir. udvari ásványvíz-szállítónál

BUDAPESTEN.
 Ugyintén minden gyógyszerárában, fúszkereskedésben és vendéglőben.

1,000,000

Kempelen Imre féhérmegyei nagybirtokos tulajdonát képező mohai ÁGNES forrás telepén 1883. november 15-én töltött az

egy milliódik palaczk Agnes-víz
 mely annyiban képez nevezetesebb eseményt, amennyiben ezen eszt Európában az első, mely aliz három évi fennállása óta képez volt ásványvízének emyire élénk keresletét és közkeveltségét teremteti.

Raktár Pécsen: Lill János, Simon János, Tiedlmaner Alajos, Böhm C. F., Gebauer és Gyimóthy, Nagy Gusztáv, Steinberger I., Mauthner Mór, Weber Ferencz, Herlein Lajos, Löw Lajos, Spitzer Ádám, Elzer János, Spitzer István Éa, és Nick Károly uraknál, Sipőcz István és az irgalmasok gyógyszerárában, valamint minden szálloda és vendéglőben. 201. (13-7)